

ната линия и ще стигнете на гара Царева-ливада. Отъ тамъ по желѣзницата ще идете въ историческия Дръновски манастиръ, гдето преди 62 години Бачо Киро и попъ Харитонъ юнашки се сражаваха съ Фъзла паша. Отъ Дръновския манастиръ покрай Дръново ще стигнете право въ Велико Търново. Вие ще се почудите, че Търново е построено на висока скала, кжшитѣ се ка-терятъ една надъ друга, а малкитѣ улици сж стълби. Рѣката Янтра се вие като грамаденъ смокъ между високи отвесни канари, бързо опасва града, като изрѣзва два високи, пресѣчени на върховетѣ, конуса: на дѣсно *Царевецъ* и на лѣво *Трапезица*. И дветѣ тѣзи пресѣчени висини приличатъ на тригълници (вижъ картината). Царевецъ и Трапезица сж обградени съ високи скали, та образуватъ две естествени крепости. Въ тия крепости тъкмо преди 750 години сж живѣели трима братя Асеновци: най-голѣмиятъ *Петъръ*, срѣдниятъ *Асенъ* и непълнолѣтниятъ *Иваница*. Братята Асеновци били синове на баща, изходящъ отъ старъ български родъ отъ Симеоново и Петрово време (893 — 970). Баща имъ билъ виденъ боляринъ и подчиненъ (васалъ) на византийския императоръ, но ималъ земя и войска да пази както областъта си, така и византийскитѣ граници по Дунава, отгдето нахлували скитнишкитѣ народи печенеги, узи, кумани, па и маджаритѣ отъ срѣдния Дунавъ. Както баща имъ, тѣй и братята Асеновци, изпълнявали византийска гранична и управнишка служба — длъжни били да помагатъ съ войската си на византийцитѣ.

Като Асеновци имало и други български боляри, които държали покрай Дунава стари крепости и пазѣли границата. Всички български боляри много тжжели, когато виждали, че Византия се оплита съ войни въ Азия съ турци, перси и други, въ Италия съ готи и нормани, въ Африка съ разни народи, та малко се грижела за границитѣ на Дунава. А пъкъ тия граници